

Herr Türk (fir sich).

's isch wohr . . . ich ka-n-em doch nitt sage, ass es si Fraü isch (lüt züem Herr Dampf) mi . . . Negresse isch's!

Herr Dampf.

D'Jumpfer Kà-kà-o! . . . ich ha mr's ibildet!

Herr Zitelpost.

Oh! . . . 's wird mr lichter!

Madame Türk (fir sich).

Was isch jetz das fir e Jumpfer Kà-kà-o?

Herr Dampf (züem Herr Türk).

Güet, güet! . . . ich verstand's jetz . . . dasmol känne Sie nimmig z'ruck (züem Herr Zitelpost) Sie sin se geh hole . . .

Herr Zitelpost.

Jà . . . já . . . 's isch ganz das!

Herr Dampf.

Fir ass ihre Thràne-n-ihn bewege, ihre d'Ehr wieder z'ruck z'gà?

Herr Zitelpost.

Sie hàn dr Finger druf.

Herr Türk (fir sich).

Er hat ne druf!

Madame Türk.

Das isch jo abscheülig! (se pfätzt dr Herr Türk).

Herr Türk.

Aie! (verwundert, fir sich) die Dame pfätzt mi!

Herr Dampf.

Ich lad mich i an d'Hochzit . . . das müess g'wiss possig si, ne Brüt vo so-n-ere Farb.

Herr Türk.

's isch recht . . . 's blibt derbi . . . d'nächste Wucho hiroth ich se.

Madame Türk (rasend, lipft ihre Schleier).

Ah so! . . . Dü hirothsch se . . . Dü Zittel! . . . un was witt mit Dinere Fraü afange?

Herr Zitelpost un Herr Dampf.

Si Fraü!

Herr Türk.

's Sälmele!

Madame Türk.

's Sälmele, já . . . wo Dü trumpiert un hintergange hasch . . . awer ich will mich ràche!

Herr Türk (verschreckt).

Jà halt! . . . das Ding isch ganz anderscht!

Madame Türk.

Un die Junpfer Kà-kà-o?

Herr Türk.

Die existiert nitt emol!

Herr Dampf (verwundert).

Hein!

Madame Türk.

Un die Hirothsg'schichte?

Herr Türk.

Das isch alles erfunde!

Herr Dampf.

Ah! bah!

Herr Zitelpost (lislig).

Wànn Se mich denn verrothe?

Herr Türk (lislig).

Nei . . . ich will Se rette un mich o . . . (lüt) 's isch nur einer do, wo schuldig isch, un das isch dr Herr Dampf!

Herr Dampf.

Ich!